

Skolelederens beretning 2018

Det forpligtende fællesskab

Alle her kender formentlig til skolens værdigrundlag, hvori der står: 'Skolens opgave er derfor: at samle børn og forældre i et tillidsfuldt og forpligtende fællesskab om skolen og at inddrage børnene i en forståelse af fællesskabets muligheder.' Denne opgave er meget, meget grundlæggende for os, og vi tager den på os med indædt ildhu hver eneste dag. Uden tillid giver dette arbejde ingen mening, og heldigvis oplever vi helt generelt et tillidsfuldt samarbejde mellem skole, børn og forældre; men hvordan er det med forpligtetheden? Jeg tror, det kan være en udfordring for mange at håndtere begrebet 'pligt', fordi det for de fleste står i et modsætningsforhold til begrebet 'lyst', og vi lever i en tid, hvor vi helst skal have lyst til og føle motivation for at yde noget. Sådan er livet bare ikke altid. Pligten følger med, og det er afgørende, at vi som mennesker lærer at leve med pligten. Det er ikke altid, at vi kan gå glade på eller hjem fra arbejde, eller at børnene kan gå i skole af lyst. Jeg tror, at de fleste børn vil komme i perioder i deres skolegang, hvor det på ingen måder er 'lysten, der driver værket', og da er det vigtigt, at man som børn og forældre er i stand til så at sige at gå i 'pligt-mode'. I hvert fald i en periode. At acceptere den sure pligt som en uundgåelig faktor i livet er noget, der skal læres, og som vi skal være bevidste om, og det indgår som nævnt som en væsentlig del af skolens opgave, at vi forpligter hinanden i vores fællesskab. Vi er - lige som i ægteskabet - forpligtede på hinanden 'i medgang og modgang'. For øjeblikket diskuteres det på Christiansborg, om det er blevet for let at blive skilt, og om man skulle genindføre separation som et krav om en tænkepause forud for skilsmissem; måske et udtryk for, at uforpligtetheden har taget overhånd. Hvis vi mister lysten, og der bliver for meget bøvl, kan vi da bare gå fra hinanden. Vi har her på skolen oplevet et stigende antal 'skilsmisser' igennem de seneste par år. Jeg tænker her på elever, som er blevet taget ud af skolen, tilsyneladende uden kritikpunkter mod os, men antageligt fordi forestillingen om den lykkelige og lystbetonede skoledag pludselig brast. Da bliver et skoleskift til et forsøg på at opnå lykkepillens virkning. Forestillingen om den lykkelige barndom er i dag en udbredt og styrende illusion, som præger mange børnefamilier, og vi er da også ganske enige om, at det ikke er godt for børn at opleve en ulykkelig barndom, men det sundeste, og det der giver barnet styrke og robusthed til livets udfordringer, er en barndom og skolegang, hvor det også møder modgang og udfordringer, og hvor man må lære at tilpasse sig fællesskabets normer og opleve egne muligheder og begrænsninger. Det er det forpligtende fællesskab, som vi tilbyder her på skolen, men med et frit skolevalg er det jo den letteste sag i verden at melde sig ud af dette i stedet for at kæmpe sammen med os om at 'få skuden på ret kurs', når det kniber. - Når jeg får henvendelser fra foræl-

dre udefra, som forespørger om plads på skolen, får jeg næsten altid præsenteret en fortælling om dårlig trivsel på den gamle skole, og vi tillader os altid at spørge grundigt ind til problemets kerne. Indimellem får man da en fornemmelse af, at ønsket om et skoleskift egentlig drejer sig om en form for quickfix, som måske mere er et udtryk for forældrenes behov end for barnets. Jeg undlader da sjældent at gøre opmærksom på, at Forlev Friskole ikke blot er lykkeland, men at vores fællesskab netop er forpligtende og stiller krav begge veje.

En anden og meget trist udvikling, vi har konstateret igennem de seneste par år, er at stadig flere af vores elever får psykiske vanskeligheder af en karakter, som vi i fællesskab med forældrene og det kommunale system må forsøge at hjælpe dem med. Det drejer sig typisk om angst og depression, som i visse tilfælde er så voldsom, at det bliver ødelæggende for elevernes skolegang. Det er tilsyneladende en del af en meget trist udvikling generelt i samfundet, og kolleger rundt omkring på andre skoler kan bekræfte tendensen. For nyligt fik jeg oplyst fra velunderrettede kilder, at det drejer sig om mindst 180 elever i Slagelse Kommune, som i øjeblikket har det så skidt, at de ikke kan gå regelmæssigt i skole. Her på skolen bruger vi mange ressourcer på at hjælpe disse elever og deres forældre, som i sagens natur er ulykkelige og rådvilde, og vi oplever i høj grad et meget tillidsfuldt og konstruktivt samarbejde med hjemmene, men desværre får man følelsen af magtesløshed, når det viser sig, at det kommunale system i form af skolepsykologer og socialrådgivere ikke er gearret til en hurtig og effektiv indsats i disse tilfælde. Resultatet bliver i sidste ende alt for ofte, at eleverne må opgive deres normale skolegang hos os, selvom både elever og forældre udtrykker glæde og tilfredshed med samarbejdet med os.

Det forløbne år

I april måned sidste år var de yngste klasser (0.-4. kl.) på deres fælles lejr tur på Kalundborg Vandrerhjem, hvor rammerne er de bedst tænkelige, ligesom Andelslandsbyen var et ideelt mål for gode oplevelser og nyttig læring. Dertil kom, hvad Kalundborg og omegn kunne byde på af seværdige steder. Det blev en god og lærerig oplevelse for børn og voksne, og en vigtig erfaring vi fik med var, at det ikke er nogen fordel, at klasserne ankommer forskudt af hinanden til et lejrskolested.

I maj kunne vi sige goddag til 19 små, nye spirer, og ved skolestarten i august havde vi 20 elever i vores nye 0. klasse. Efter 4 årgange med Spireskole og deraf høstede erfaringer samt nye superfine rammer i Oasen er personalet godt gearret til et spændende og udviklende spireskoleforløb til stor gavn for de kommende 0. klasser. Tak til jer, der håndterer Spireskolen. Jeres pionerindsats er guld værd.

Kort før sommerferien deltog vores 4., 5. og 6. klasser i det lokale Skole-OL-stævne på Korsør stadion. Det blev en succes, ikke mindst for 6. kl., som vandt konkurrencen på deres årgang med ret til deltagelse i landsfinalen i Århus. Også her gik det over al forventning, og tre af klassens atletiske piger kom hjem med medaljer af både bronze, sølv og guld. Vi fortsætter selvfølgelig den gode tradition med Skole-OL-deltagelse på vores mellemste klassetrin.

Det var med tilfredshed, at vi efter Folkeskolens Prøver i juni måned for andet år i træk kunne konstatere, at 9. kl. i gennemsnit havde præsteret en halv karakter over det forventede. Det forventede er det begreb, som Undervisningsministeriet kalder den socioøkonomiske reference. Ministeriet hitlister ikke landets skoler, men det gør Tænk tanken Cepos. For os er en mere eller mindre tilfældig placering på denne ikke afgørende. Om vi skulle ligge nummer 3, 7, 9 eller 13 i Slagelse Kommune er ikke så væsentligt, som at vores elever rent faktisk klarer sig tilfredsstillende og gerne bedre i forhold til, hvad der kan forventes, og det kan vi konstatere, at de gør.

I det sene efterår måtte vi igennem en beklagelig lærerudskiftning, men vi kan nu glæde os over at have fået Mette Andreassen med på holdet af dygtige og engagerede lærere. Mette mangler at færdiggøre den sidste fjerdedel af sin læreruddannelse, hvilket hun klarer sideløbende med jobbet her i løbet af de næste ca. 10 måneder.

I det forgangne år har det i høj grad handlet om at konsolidere skolen økonomisk set efter byggeåret 2016, men på en skole kan man ikke tillade, at tingene går i stå. Der er til stadighed behov for ændringer og vedligeholdelse på det fysiske område. Derfor var det naturligt og nødvendigt, at vi indrettede et nyt og større musiklokale i lokalet, hvor tidligere 1. kl. holdt til samt tre hyggelige og velfungerende gruppearbejdsrum i det tidligere musiklokale, nu kaldet Grotten. Desuden var det af sikkerhedsmæssige grunde nødvendigt at få udskiftet vanger og brædder på vores platform, og i Oasen har vi for nyligt fået forhøjet garderoberne og indkøbt plastikbokse, så tøjet bedre kan være der. Det forlyder, at det har medført en klar forbedring af garderobeforholdene derovre, og det er vi mange, der glæder os over.

Natten til den sidste skoledag slog et lyn ned tæt ved skolen, og det medførte overspænding i brøkdele af et sekund i vores elsystem, hvilket viste sig at have fået omfattende konsekvenser for mange af vores elektriske installationer, specielt i Oasen. Vores telefonomstillingsanlæg samt et par opvaskemaskiner, en del af vores wifi-net og vores lydanlæg i salen fik også mere eller mindre omfattende skader, som tilsammen oversteg 100.000 kr. Det meste blev dog dækket af vores forsikring, og selvom sandsynligheden er meget lille, har vi nu sikret os, at gentagelsestilfælde ikke vil kunne medføre skader i et tilsvarende omfang.

Den våde sommer afslørede et problem med såkaldt traktose efter byggeriet på legepladsen foran Oasen. Her opstod der flere gange en mægtig sø, som selvfølgelig gav nye og spændende legemuligheder, men også en stor udfordring i forhold til at kunne komme tørskoet til og fra Oasen. Et effektivt omfangsdræn har heldigvis næsten afhjulpet problemet.

I de ældste klassers klasselokaler har vi nu haft projektorer siddende igennem 8-9 år, hvilket er lang tid for den slags udstyr, og derfor valgte vi at få dem udskiftet til såkaldte kortafstandsprojektorer med langt bedre lyseffekt, og som ikke blænder lærere og elever, der står ved tavlen. Det er en stor tilfredsstillelse.

Listen med ønsker til renovering og forbedring rundt omkring på skolen er lang. Det drejer sig bl.a. om modernisering af omklædningsrum, udvidelse af 4. classes lokale, nye borde og stole til klasserne på mellemtrinene og nyt trådhegn bag multibanen, for blot at nævne nogle, og de er ikke glemt, selvom projektet med indretning af en ny børnehave nok må siges at være prioriteret højest lige nu. Den sag vil bestyrelsen berøre lidt mere lige om lidt.

'Der truer os i tiden'

I skrivende stund truer en konflikt med lockout af samme omfattende dimension for os som for 5 år siden. Hvis den bliver en realitet, bliver vi hårdt ramt med store konsekvenser for elever, forældre og personale, men vi kan intet gøre, når 'giganterne' slås. Vi er blot en brik i dette spil. Vi krydser naturligvis alt, hvad vi har, og håber, at der i 12. time må kunne findes en løsning blandt forhandlingsparterne. Der vil naturligvis blive udsendt fyldestgørende information, hvis lockouten bryder ud, hvilket tidligst kan blive d. 10. april.

Tak

Til slut vil jeg sædvanen tro sende en stor tak til de mange, som er med til at drive værket. Det gælder de engagerede medarbejdere, som føler ejerskab for skolen og dagligt yder en solid og ofte krævende indsats - og som frivilligt melder sig med en kærkommen, hjælpende hånd, når vi i perioder må vikardække for kolleger, som er fraværende.

Også en stor tak til bestyrelsen, der som skolens øverste myndighed engagerer sig i skolens ve og vel og anerkender personalets daglige arbejdsindsats. En særlig tak skal lyde til Carsten, der som formand igennem mere end 10 år og 13 år som bestyrelsesmedlem, har valgt at takke af ved denne generalforsamling. Det er imponerende, hvad du har lagt af tid og kræfter i Forlev Friskoles ve og vel, Carsten.

Tak til alle de forældre rundt omkring i forskellige klasser, som har ydet en ekstraordinær indsats for skolen i det forløbne år. Det være sig med ekstra klassefester, ekstra overnatninger, madfremstilling, kagebagning eller en indsats til arbejdslørdagen. En generel tak til hele forældrekræften for den tillid, medleven og opbakning, I viser skolen.

Til slut en klar og utvetydig opfordring til at lade jer stille op til valg til bestyrelsen, når vi foretager valg lige om lidt. Der er brug for alle gode og tillidsfulde kræfter i skolens forpligtende fællesskab fremover.

Niels Christian Buch